

Sách Daniel - Số một trăm hai mươi tám

Ý nghĩa tiên tri của phép rửa và cơn cám dỗ của Chúa Kitô: vén mở những đặc điểm của ba cường quốc thế giới

Jeff Pippenger

2024-03-10

Việc đóng ấn bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001 khi thiên sứ quyền năng trong Khải Huyền đoạn mười tám giáng xuống. Sự giáng xuống của Ngài được tiêu biểu bởi sự giáng xuống của thiên sứ trong Khải Huyền đoạn mười vào ngày 11 tháng 8 năm 1840, và cũng bởi sự giáng xuống của Đức Thánh Linh khi Đấng Christ chịu báp-têm. Phép báp-têm của Đấng Christ chỉ về mùa cuối mùa giáng xuống khi các tòa nhà lớn của Thành phố New York bị đánh sập. Quyền năng từ trên cao đã khởi sự, và cũng vào thời điểm đó, quyền năng từ bên dưới (vực không đáy) sẽ được bày tỏ, vì Lời của Đức Chúa Trời chẳng bao giờ thất bại.

Khi Đấng Christ chịu báp-têm, Ngài lập tức vào nơi đồng vắng và kiêng ăn bốn mươi ngày; sau đó Ngài bị Sa-tan thử thách bằng ba cám dỗ. Mỗi một trong ba cám dỗ ấy tượng trưng cho những đặc điểm chủ yếu của từng trong ba quyền lực dẫn dắt thế giới đến A-ma-ghê-đôn. Ba cám dỗ đó là: kiêu ngạo, đặc tính của con rồng; dục vọng ăn uống, đặc tính của con thú; và tự phụ, đặc tính của tiên tri giả. Kiêu ngạo và tự tôn được thể hiện nơi Lu-xi-phe trong mô tả kinh điển của sách Ê-sai.

Hỡi Lucifer, con của hừng đông, sao ngươi đã từ trời sa xuống! Sao ngươi, kẻ đã làm cho các nước suy yếu, lại bị đốn xuống đất! Vì ngươi đã nói trong lòng: Ta sẽ lên trời; ta sẽ nâng ngai ta lên trên các vì sao của Đức Chúa Trời; ta cũng sẽ ngồi trên núi hội chúng, ở nơi bờ phía bắc; ta sẽ lên trên những đỉnh cao của mây; ta sẽ giống Đấng Rất Cao. Nhưng ngươi sẽ bị đem xuống âm phủ, đến bờ vực sâu. Những kẻ thấy ngươi sẽ nhìn ngươi kỹ càng và suy xét về ngươi, mà nói: Có phải đây là kẻ đã làm cho đất run rẩy, đã khiến các vương quốc rung động? Isaiah 14:12-16.

Năm lần, Lucifer tuyên bố trong lòng: “Ta sẽ.” Sa-tan, từng được gọi là “kẻ mang ánh sáng” (Lucifer), nhưng nay chỉ mang bóng tối, chính là “kẻ đã làm rung động các dân tộc.” Theo lời tiên tri, hấn gắn liền với “các dân tộc,” vì hấn là thủ lĩnh của liên minh gian ác của các dân tộc, và của liên minh các thương nhân được nêu trong sách Khải Huyền chương mười bảy và mười tám.

“Các vua, các nhà cai trị và các thống đốc đã tự đặt lên mình dấu ấn của kẻ chống Đấng Christ, và được mô tả như con rồng đi giao chiến với các thánh—những người giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và có đức tin nơi Đức Chúa Giê-su.” Lời chứng cho các mục sư, 38.

Khi Đấng Christ chịu phép báp-têm, Đức Thánh Linh đã ngự xuống, biểu trưng cho thời kỳ hậu ngày 11 tháng 9 năm 2001. Sau khi Ngài chịu phép báp-têm, Sa-tan đã cám dỗ Đấng Christ bằng cách đề nghị trao cho Ngài quyền lực mà Sa-tan dùng để cai trị các vương quốc của thế gian, vì khi A-đam sa ngã, Sa-tan đã trở thành kẻ cai trị các vương quốc của thế gian.

Ma quỷ đưa Ngài lên một ngọn núi rất cao, và trong khoảnh khắc cho Ngài thấy tất cả các vương quốc của thế gian. Ma quỷ nói với Ngài: Ta sẽ cho ngươi mọi quyền thế này cùng vinh

quang của chúng, vì điều ấy đã được giao vào tay ta; ta muốn ban cho ai thì ban. Vậy nếu người thờ phượng ta, tất cả sẽ thuộc về người. Giê-xu đáp và nói với hắn: Hỡi Sa-tan, hãy lui ra đằng sau ta; vì có chép rằng: Người phải thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời của người, và chỉ hầu việc một mình Ngài. Lu-ca 4:5-8.

Hai đặc điểm chính của Rôma giáo hoàng (con thú) là sự tà dâm của nó và “thức ăn” cùng đồ uống bị đầu độc mà nó phân phát.

Tuy vậy, Ta có vài điều trách người, vì người dung túng người đàn bà Giê-sa-bên, kẻ tự xưng là nữ tiên tri, để nàng dạy dỗ và quyến dụ các tôi tớ Ta phạm tà dâm, và ăn những vật hiến tế cho các thần tượng. Khải Huyền 2:14.

"Thức ăn" và đồ uống mà cô ấy cung cấp chính là những giáo lý sai lầm của cô ấy.

Tội trọng mà Ba-by-lôn bị cáo buộc là nàng đã 'khiến muôn dân uống rượu của con thịnh nộ do sự tà dâm của nàng.' Cái chén say sưa này mà nàng đưa ra cho thế gian tượng trưng cho những giáo lý giả dối mà nàng đã chấp nhận, là kết quả của mối liên hệ bất chính của nàng với những kẻ quyền thế trên đất. Cuộc Đại Tranh Chiến, 388.

Con thú của Công giáo cũng lừa dối thế gian bằng tà thuật của nó, vốn lại là thứ người ta đưa vào trong cơ thể.

Và ánh sáng của ngọn nến sẽ chẳng còn chiếu rọi trong người nữa; và tiếng của chàng rể và cô dâu sẽ chẳng còn được nghe thấy trong người nữa; vì các thương nhân của người là những người quyền thế trên đất; vì bởi những phù phép của người mà muôn dân đều bị lừa dối. Khải Huyền 18:23.

Từ tiếng Hy Lạp được dịch là "sorceries," là pharmakeia, nghĩa là thuốc men. Chiếc chén vàng trong tay bà không chỉ là một chiếc chén để uống rượu, mà còn là chiếc chén nơi những phương dược ma thuật của bà được pha chế và phân phát. Trong thế giới hiện đại ngày nay, những phương dược ma thuật ấy được đưa vào cơ thể bằng kim tiêm, chứ không phải bằng chén. Khi Sa-tan xuất hiện sau đạo luật ngày Chủ nhật sắp đến, hắn sẽ làm các phép lạ chữa lành. Những phép lạ gắn với các phương dược và các giáo lý sai lầm của giáo quyền Giáo hoàng được tượng trưng bằng việc Sa-tan bảo Đấng Christ làm phép lạ biến đá thành bánh.

Lịch sử tiên tri trước và sau luật ngày Chủ nhật có cùng các đặc điểm. Thời kỳ thử thách của hình tượng con thú đối với Giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm dẫn đến luật ngày Chủ nhật tại Hoa Kỳ là kiểu mẫu cho thời kỳ thử thách của hình tượng con thú đối với cả thế giới. Vì vậy, chúng ta được cho biết rằng, "cùng một cuộc khủng hoảng sẽ đến trên dân sự của chúng ta ở khắp mọi nơi trên thế giới."

Những phép lạ chữa lành mang tính ma quỷ mà Sa-tan thực hiện sau khi có luật ngày Chủ nhật, tượng trưng cho những “phù phép” của cái gọi là y học, được rao bán một cách lừa bịp trong giai đoạn lịch sử bắt đầu từ ngày 11 tháng 9 năm 2001. Chúa Giê-su phán rằng: “Con người không chỉ sống nhờ bánh, nhưng bởi mọi lời của Đức Chúa Trời.” “Thức ăn” của Rô-ma là những truyền thống và phong tục mà bà đặt lên trên Lời của Đức Chúa Trời.

Trong các phong trào hiện đang diễn ra tại Hoa Kỳ nhằm giành cho các thiết chế và tập quán của giáo hội sự hậu thuẫn của nhà nước, những người Tin Lành đang bước theo vết chân của phe giáo hoàng. Hơn thế nữa, họ đang mở cửa cho chế độ giáo hoàng giành lại tại nước Mỹ Tin Lành quyền tối thượng mà nó đã đánh mất ở Cựu Thế Giới. Điều làm cho phong trào này càng có ý nghĩa hơn là thực tế mục tiêu chủ yếu được nhắm tới là cưỡng bách việc giữ ngày Chủ nhật—một tập tục bắt nguồn từ La Mã, và La Mã cho đó là dấu hiệu quyền bính của mình. Chính tinh thần của chế độ giáo hoàng—tinh thần chiều theo các tập tục thế gian, coi trọng truyền thống loài người hơn các điều răn của Đức Chúa Trời—đang thấm vào các hội thánh Tin Lành và dẫn họ làm cùng một công cuộc tôn cao ngày Chủ nhật mà chế độ giáo hoàng đã làm trước họ. Đại Tranh Chiến, trang 573.

Truyền thống và phong tục là “luơng thực” giáo lý mà con thú dùng thay cho Lời Đức Chúa Trời, để nó tôn cao sự thờ thần tượng ngoại giáo của nó.

Chúng tôi không thấy Giáo hội La Mã có thể tự mình oan trước cáo buộc thờ hình tượng như thế nào. Đúng là họ tuyên xưng rằng thờ phượng Đức Chúa Trời qua những hình tượng này; người Y-sơ-ra-ên cũng đã làm như vậy khi họ cúi lạy trước con bò con bằng vàng. Nhưng con thịnh nộ của Chúa đã bùng cháy chống lại họ, và nhiều người đã bị giết. Đức Chúa Trời tuyên bố họ là những kẻ thờ hình tượng vô đạo, và ngày nay trong các sách trên trời cũng có ghi cùng điều ấy chống lại những ai tôn thờ hình tượng của các thánh và những người được gọi là thánh nhân.

Và đây là tôn giáo mà những người Tin Lành bắt đầu nhìn với nhiều thiện cảm, và sau cùng sẽ được hiệp nhất với Tin Lành. Tuy nhiên, sự hiệp nhất này sẽ không đạt được bằng sự thay đổi trong Công giáo; vì Rôma không bao giờ thay đổi. Rôma tự nhận mình là bất khả ngộ. Chính Tin Lành sẽ thay đổi. Việc tiếp nhận các tư tưởng tự do nơi chính nó sẽ đưa nó đến chỗ có thể bắt tay với Công giáo. “Kinh Thánh, Kinh Thánh, là nền tảng đức tin của chúng ta,” là tiếng kêu của người Tin Lành vào thời Luther, trong khi người Công giáo kêu: “Các Giáo phụ, tập tục, truyền thống.” Nay nhiều người Tin Lành thấy khó chứng minh các giáo lý của mình từ Kinh Thánh, nhưng họ lại không có dũng khí đạo đức để chấp nhận lẽ thật vốn gắn liền với thập giá; bởi vậy họ đang nhanh chóng đi đến lập trường của người Công giáo, và, dùng những luận cứ tốt nhất mình có để né tránh lẽ thật, viện dẫn chứng từ của các Giáo phụ, cùng các tập tục và giới luật của loài người. Đúng vậy, những người Tin Lành thế kỷ XIX đang nhanh chóng tiến gần người Công giáo trong sự bất tín đối với Kinh Thánh. Nhưng ngày nay giữa Rôma và phái Tin Lành của Luther, Cranmer, Ridley, Hooper, cùng đạo quân cao quý của các vị tử đạo, vẫn có một hố ngăn rộng y như hồi những người ấy đã nêu lên cuộc phản kháng khiến họ mang tên là người Tin Lành.

Đấng Christ là một người phản kháng. Ngài phản đối sự thờ phượng hình thức của dân tộc Do Thái, những người đã khước từ ý chỉ của Đức Chúa Trời cho chính họ. Ngài nói với họ rằng họ lấy điều răn của loài người làm giáo lý mà dạy, và rằng họ là những kẻ mạo nhận và đạo đức giả. Như mò mả tô vôi, họ bên ngoài thì đẹp đẽ, nhưng bên trong đầy ô uế và bại hoại. Các nhà Cải chánh có từ thời Đấng Christ và các sứ đồ. Họ đã ra khỏi và tách mình khỏi một tôn giáo của hình thức và nghi lễ. Luther và những người theo ông đã không phát minh ra tôn giáo Cải chánh. Họ chỉ đơn giản chấp nhận nó như đã được Đấng Christ và các sứ đồ trình bày. Kinh

Thánh được ban cho chúng ta như một kim chỉ nam đầy đủ; nhưng giáo hoàng và những người cộng tác của ông lấy nó khỏi tay dân chúng như thể đó là một lời nguyền, vì nó phơi bày những sự giả dối của họ và quở trách sự thờ hình tượng của họ. Review and Herald, ngày 1 tháng 6 năm 1886.

Những phép lạ chữa lành, vốn làm nền tảng cho thuyết duy linh, là ngón nghề của cô ấy.

Nhiều người cố gắng giải thích các hiện tượng tâm linh bằng cách quy chúng hoàn toàn cho sự lừa đảo và mách khéo ảo thuật của các nhà ngoại cảm. Nhưng tuy đúng là kết quả của những trò bịp bợm thường bị đưa ra như những biểu hiện chân thật, thì cũng đã có những sự phô bày rõ rệt của quyền lực siêu nhiên. Những tiếng gõ bí ẩn đánh dấu sự khởi đầu của chủ nghĩa duy linh hiện đại không phải là kết quả của mưu mẹo hay xảo thuật của con người, mà là công việc trực tiếp của ma quỷ, qua đó chúng đưa vào một trong những sự lừa dối hủy hoại linh hồn thành công nhất. Nhiều người sẽ mắc bẫy vì tin rằng chủ nghĩa duy linh chỉ là trò lừa bịp của loài người; khi đối diện với những biểu hiện mà họ không thể không xem là siêu nhiên, họ sẽ bị lừa dối và bị dẫn dắt chấp nhận chúng như quyền năng lớn lao của Đức Chúa Trời.

Những người này bỏ qua lời chứng của Kinh Thánh về các phép lạ do Sa-tan và các tay sai của nó làm ra. Chính nhờ sự trợ giúp của Sa-tan mà các pháp sư của Pha-ra-ôn đã có thể giả mạo công việc của Đức Chúa Trời. Phao-lô làm chứng rằng trước khi Đấng Christ tái lâm sẽ có những sự bày tỏ tương tự của quyền năng Sa-tan. Sự đến của Chúa sẽ được báo trước bởi “sự hoạt động của Sa-tan với mọi quyền năng, các dấu lạ và những phép lạ dối trá, và với mọi sự dối gạt của sự gian ác.” 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:9,10. Và sứ đồ Giăng, khi mô tả quyền năng làm phép lạ sẽ được bày tỏ trong những ngày cuối cùng, tuyên bố: “Nó làm những việc lạ lớn, đến nỗi khiến lửa từ trời rơi xuống đất trước mặt người ta, và nó lừa dối những kẻ cư trú trên đất bằng các phép lạ mà nó có quyền làm.” Khải Huyền 13:13,14. Ở đây không phải chỉ những trò bịp bợm đơn thuần được tiên báo. Người ta bị lừa dối bởi những phép lạ mà các tay sai của Sa-tan có quyền năng làm, chứ không phải bởi những điều họ chỉ giả vờ làm.” Đại Tranh Chiến, 553.

Các giáo lý sai lầm dựa trên phong tục và truyền thống, những biểu hiện phép lạ mang tính duy linh, ngành công nghiệp y tế giả mạo và sự kết hợp giữa giáo quyền với thế quyền đều là những đặc trưng của con thú của Công giáo. Kiêu ngạo là một đặc tính của thế lực con rồng. Tự phụ là đặc tính của tiên tri giả của Tin Lành bội đạo.

Và Đức Chúa Jêsus, đầy dẫy Đức Thánh Linh, trở về từ sông Giô-đanh và được Thánh Linh dẫn vào hoang mạc, tại đó suốt bốn mươi ngày Ngài bị ma quỷ cám dỗ. Trong những ngày ấy, Ngài không ăn gì; khi những ngày ấy kết thúc, Ngài thấy đói. Ma quỷ nói với Ngài: Nếu ông là Con Đức Chúa Trời, hãy truyền cho hòn đá này trở nên bánh. Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Có chép rằng: Người ta không sống chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng còn nhờ mọi lời của Đức Chúa Trời. Lu-ca 4:1-4.

Sự suy đoán là một danh từ chỉ hành động hoặc trường hợp cho rằng điều gì đó là đúng mà không có đủ bằng chứng hoặc chứng cứ. Nó bao hàm việc đưa ra phán đoán hoặc rút ra kết luận dựa trên thông tin không đầy đủ hoặc thiếu sót. Sự suy đoán cũng có thể hàm ý một mức độ tin tưởng nhất định vào giả định của bản thân, ngay cả khi điều đó có thể không hoàn toàn có cơ sở.

Tin Lành bội đạo đã chấp nhận ngày Chủ nhật như ngày thờ phượng của Đức Chúa Trời mà không có bất kỳ bằng chứng nào từ Lời Đức Chúa Trời để hậu thuẫn cho ý tưởng sai lạc ấy; họ làm như vậy trong khi vẫn tuyên xưng rằng mình là người Tin Lành, với khẩu hiệu “chỉ có Lời Đức Chúa Trời,” hay như Martin Luther tuyên bố, “Sola Scriptura!” Họ chọn chấp nhận điều đó dựa trên truyền thống và tập tục của Giáo hội La Mã, hoặc có lẽ chỉ như một di sản được tổ phụ truyền lại mà họ mặc nhiên tiếp nhận. Khi tiếng kêu lớn của thiên sứ thứ ba vang lên, lẽ thật rằng Kinh Thánh tuyệt đối không cung cấp bất kỳ sự biện minh nào cho việc thờ mặt trời sẽ được bày tỏ cách rõ ràng; và rồi những ai tiếp tục trong giả định sai lầm ấy sẽ nhận lấy dấu của con thú.

Nếu ánh sáng của lẽ thật đã được trình bày cho bạn, bày tỏ về ngày Sa-bát của điều răn thứ tư, và cho thấy rằng trong Lời Đức Chúa Trời không hề có cơ sở nào cho việc giữ ngày Chủ nhật, vậy mà bạn vẫn bám lấy ngày Sa-bát giả, từ chối biệt riêng làm thánh ngày Sa-bát mà Đức Chúa Trời gọi là "ngày thánh của Ta," thì bạn nhận lấy dấu của con thú. Khi nào điều này xảy ra?—Khi bạn vâng theo sắc lệnh truyền bạn thôi lao động vào ngày Chủ nhật và thờ phượng Đức Chúa Trời, trong khi bạn biết rằng không có một lời nào trong Kinh Thánh cho thấy Chủ nhật là gì khác hơn một ngày làm việc thông thường, thì bạn ưng thuận nhận dấu của con thú và từ chối ản tín của Đức Chúa Trời. Nếu chúng ta nhận dấu này trên trán hoặc trên tay mình, thì các sự phán xét đã tuyên trên kẻ chẳng vâng lời ấ sẽ giáng trên chúng ta. Nhưng ản tín của Đức Chúa Trời hằng sống được đặt trên những người giữ ngày Sa-bát của Chúa một cách nghiêm túc theo lương tâm. Review and Herald, ngày 27 tháng 4, 1911.

Điểm yếu thường được nhìn nhận của Đảng Cộng hòa là họ sẵn lòng mặc định rằng các đối thủ chính trị của mình là công bằng và trung thực, trong khi những kết quả của Đảng Dân chủ lại cho thấy rõ ràng rằng họ là con cái của cha của sự dối trá. Hết lần này đến lần khác, một cách nhất quán, người Cộng hòa cứ tin lời đối thủ chính trị, dù họ đã nhiều lần thấy rằng đối thủ chẳng bao giờ giữ lời. Họ gán cho những người ấy những động cơ trung thực, trong khi những người này lập đi lập lại việc không đưa ra bất kỳ cơ sở hợp lý nào để ủng hộ những phóng chiếu sai lầm của người Cộng hòa về sự trung thực và liêm chính mà họ kỳ vọng. Cũng đúng là nhiều người Cộng hòa khước từ giữ vững nguyên tắc vì lợi ích tài chính cá nhân, hoặc vì những hoàn cảnh vô đạo đức bí mật khiến họ dễ bị thao túng, nhưng đặc tính tiên tri chủ yếu của Đảng Cộng hòa là sự chủ quan võ đoán.

Chính phẩm tính tự phụ, được các lời tiên tri ghi nhận nơi những người Tin Lành bội đạo, cho phép họ giả vờ rằng mình đã chiếm lĩnh vị thế đạo đức và chính trị cao hơn, trong khi thực ra họ đã từ bỏ trách nhiệm công dân của mình với kỳ vọng rỗng tuếch rằng các đối thủ chính trị sẽ giữ lời. Định nghĩa rất phổ biến về sự điên rồ là cứ lập đi lập lại cùng một việc nhưng lại mong đợi một kết quả khác, thế nhưng phe Cộng hòa lập luận rằng chính phe Dân chủ đã mắc chứng điên rồ, được thể hiện qua sự căm ghét Trump của họ.

Tuy nhiên, sự điên rồ của Đảng Cộng hòa liên tục bộc lộ khi họ chấp nhận thỏa hiệp, với tiền đề rằng thỏa hiệp là công việc của tiến trình lập pháp, trong khi những thỏa hiệp chính trị của họ, mà họ khẳng định dựa trên nguyên tắc “tiến trình lập pháp”, lại được thực hiện với một phe vốn không bao giờ thỏa hiệp. Đảng Dân chủ chỉ nhượng bộ trong tiến trình chính trị khi họ bị áp đảo về số lượng. Họ chưa bao giờ đưa ra bằng chứng cho thấy thực sự nỗ lực tìm kiếm một điểm dung hòa

thông qua tiến trình chính trị. Điều điên rồ của Đảng Cộng hòa là họ lặp đi lặp lại những kỳ vọng lạc quan vào người khác hoàn toàn không có cơ sở.

Tuyệt đại đa số những người ủng hộ Donald Trump sẽ làm chứng rằng điểm tệ hại nhất ở Trump là sự sẵn lòng của ông trong việc chấp nhận những người đàn ông làm người ủng hộ cho chương trình nghị sự của mình, trong khi các bằng chứng hiện có cho thấy đó hoàn toàn là sự võ đoán từ phía Trump khi đưa ra lựa chọn đó. Sự võ đoán là đặc tính mang tính tiên tri của Tin Lành bội đạo. Sa-tan đã cám dỗ Đấng Christ bằng cách trích Kinh Thánh, nhưng khi làm như vậy, nó đã bóp méo đoạn ấy thành một thử thách vô căn cứ và trái Kinh Thánh.

Rồi hắn đem ông ấy đến Giê-ru-sa-lem, đặt ông ấy trên chóp nóc Đền thờ, và nói với ông ấy: Nếu ngươi là Con Đức Chúa Trời, hãy gieo mình xuống từ đây; vì có chép rằng: Ngài sẽ truyền lệnh cho các thiên sứ gìn giữ ngươi; và họ sẽ nâng ngươi trên tay, kéo chân ngươi vấp phải đá. Đức Chúa Giê-su đáp rằng: Có chép rằng: Ngươi chớ thử Đức Chúa Trời là Chúa ngươi. Lu-ca 4:9-12.

Khi đạo luật Chủ nhật sắp tới được ban hành, chính những người Tin Lành ở Hoa Kỳ sẽ lấy mệnh lệnh Kinh Thánh về việc ngừng lao động trong ngày Sa-bát, và bóp méo điều răn thờ phượng Đức Chúa Trời vào ngày Sa-bát thứ bảy, biến nó thành một mệnh lệnh bịa đặt rằng thật ra con người bị buộc phải thờ phượng vào ngày thờ Mặt Trời của ngoại giáo. Họ sẽ bóp méo một đoạn Kinh Thánh thành một phép thử vô căn cứ và trái Kinh Thánh.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

Tôi thấy rằng con thú có hai sừng có miệng như rồng, rằng quyền lực của nó ở đầu nó, và rằng sắc lệnh sẽ phát ra từ miệng nó. Rồi tôi thấy Mẹ của các dân phụ; rằng người mẹ không phải là các con gái, nhưng riêng biệt và khác hẳn với họ. Bà đã có thời của mình, và thời ấy đã qua, và các con gái của bà, tức các giáo phái Tin Lành, là những kẻ tiếp theo bước lên sân khấu và thể hiện cùng một tinh thần mà người mẹ đã có khi bà bắt bớ các thánh. Tôi thấy rằng khi quyền lực của người mẹ suy giảm, thì các con gái lại lớn mạnh, và chẳng bao lâu họ sẽ thi hành quyền lực mà trước kia người mẹ đã từng thi hành.

Tôi thấy giáo hội danh nghĩa và những tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm danh nghĩa, giống như Giu-đa, sẽ phản bội chúng tôi, nộp chúng tôi cho người Công giáo để lợi dụng ảnh hưởng của họ mà chống lại lẽ thật. Bấy giờ các thánh sẽ là một dân sự vô danh, ít được người Công giáo biết đến; nhưng các giáo hội và những tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm danh nghĩa, là những người biết về đức tin và tập tục của chúng ta (vì họ ghét chúng ta vì ngày Sa-bát, bởi họ không thể bác bỏ nó), sẽ phản bội các thánh và tố cáo họ với người Công giáo như những kẻ coi thường các thiết chế của dân chúng; tức là họ giữ ngày Sa-bát và không giữ ngày Chủ nhật.

Rồi những người Công giáo bảo những người Tin Lành tiến lên và ban hành một sắc lệnh rằng tất cả ai không giữ ngày thứ nhất trong tuần thay vì ngày thứ bảy sẽ bị giết. Và những người Công giáo, vốn đông đảo, sẽ đứng về phía những người Tin Lành. Những người Công giáo sẽ trao quyền lực của họ cho ảnh tượng của con thú. Và những người Tin Lành sẽ hành động như mẹ họ đã từng làm trước họ để tiêu diệt các thánh đồ. Nhưng trước khi sắc lệnh của họ có hiệu quả, các thánh đồ sẽ được giải cứu bởi Tiếng Phán của Đức Chúa Trời. Spalding và Magan, 1,

2.